

Συνμωσία Πτυθένων της Φωτιάς

Ελεύθεροι φολιορκτημένοι

Η φυλακή είναι ένας σταθμός στην πορεία των επαναστατών προς την ελευθερία. Είναι μια ενδιάμεση στάση, όχι όμως ένας τερματισμός.

Η εξουσία από τα μαθηματικά συχνά διαλέγει την αφαίρεση. Όπως αφαιρεί ζωές με βομβαρδισμούς στις εμπόλεμες ζώνες των ενεργειακών και γεωπολιτικών συμφερόντων της, όπως αφαιρεί απ' το τοπίο των αστικών κέντρων τους πρόσφυγες, ενταφιάζοντας τους σε απομακρυσμένα στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπως αφαιρεί τα ελάχιστα ψίχουλα της κακοπληρωμένης μισθωτής σκληβιάς, χτυπώντας πιο βάνουσα το μαστίγιο σε σώματα που έχουν συνηθίσει τη ραχίτιδα, έτσι θέλει να αφαιρέσει από τον χάρτη όσους την αμφισβητούν, κλειδώνοντας τους σε φυλακές...

Με αυτόν τον τρόπο, ένας αναρχικός επαναστάτης ζει την πιο μεγάλη αντίφαση. Αγωνίζεται για την ελευθερία κι όμως φλερτάρει με την αιχμαλωσία της φυλακής, αγαπά τόσο πολύ τη ζωή κι όμως ο θάνατος απ' τους φρουρούς της εξουσίας θέλει να του στήσει καρτέρι.

Στα χρόνια που είμαστε στην φυλακή, τα βήματά μας συνήθισαν να μετριοούνται ανάμεσα σε συρματοπλέγματα, τα μάτια μας αποστήθισαν κάθε εκατοστό των λίγων τετραγωνικών μέτρων του προαυλίου, όμως η σκέψη μας ποτέ δεν αιχμαλωτίστηκε απ' τα κάγκελα.

Πώς να αφήσεις τον εαυτό σου να παραδοθεί, όταν αντικρίζεις απ' την μια τον προκλητικό πλούτο των ισχυρών της γης και απ' την άλλη τα βουρκωμένα μάτια ενός παιδιού στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, απ' την μια την μαφία των πολιτικών, των δικαστών και των δημοσιογράφων να λογαριάζουν τους ανθρώπους σαν ψείρες της γης κι απ' την άλλη άντρες και γυναίκες να αυτοκτονούν απ' τα αδιέξοδα της κρίσης, να ψάχνουν στα σκουπίδια για φαγητό, να κοιμούνται στους δρόμους, απ' την μια στρατιές χαρούμενων σκλάβων να θαμπώνονται από βιτρίνες και οθόνες μιας ψεύτικης ζωής κι απ' την άλλη η κακή συντροφιά της μοναξιάς και της σιωπής να είναι ο μόνος τους συνοδοιπόρος.

Δεν έχουμε σκοπό να συνθηκολογήσουμε με την τυραννία της εξουσίας, ούτε να συνθησίουμε να ζούμε σαν δούλοι.

Γνωρίζουμε ότι η ελευθερία δεν χαρίζεται... ούτε παραχωρείται... Η ελευθερία ανθίζει απ' το αίμα και τις θυσίες των αγώνων μας. Κι αν ακόμα μια φορά, το πολυπόθητο ραντεβού μας με την ελευθερία αναβλήθηκε απ' την θρασυδειλία ενός πιλότου – πρώην αστυνομικού και το ηλικώτερο δεν έφτασε στον προορισμό του, αυτό δεν σημαίνει ότι θα παραδοθούμε...

Γνωρίζουμε πως η ανάκτηση της ελευθερίας μας, θα γίνει μόνο μέσα από την επαναστατική βία, που θα επιτεθεί στο μονοπώλιο της σαδιστικής βίας της εξουσίας.

Μια ελευθερία που για εμάς ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ με την συνέχιση του αντάρτικου πόλης για την όξυνση του αναρχικού αγώνα. Μια ελευθερία που θα βαδίσει πάνω στα συντρίμια του γερασμένου κόσμου και των μνημείων του... των φυλακών, των δικαστηρίων, των κοινοβουλίων, των αστυνομικών τμημάτων, των στρατοπέδων συγκέντρωσης, των εργαστηρίων του τεχνολογικού ολοκληρωτισμού...

Με την σιγουριά και την αποφασιστικότητα εκείνων που θα τα παίξουν όλα για όλα για την απελευθέρωση, ξαναθέτοντας στο τραπέζι το δίλημμα... 'Ελευθερία ή Θάνατος...'

Μια απόφαση... μαχόμαστε μέχρι το τέλος

Ποτέ μετανιωμένοι

Ποτέ ηττημένοι

Ο αγώνας συνεχίζεται...

Συντροφικούς χαιρετισμούς στην αναρχική - μέλος του Ε.Α. Πόλα Ρούπα

Τα μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς - FAI/IRF

Πολύδωρος Γιώργος

Οικονομίδου Όλγα

Τσάκαλος Γεράσιμος

Τσάκαλος Χρήστος

